

Varga Csaba

A SZÉKELY ABC

Mindenek előtt: vagy ró valaki, vagy ír. A „rovásírás” ugyanolyan hibás, „elkődösítő” (s bizony leminősítő) fogalom, mint amilyen a „táblakrétaírás”, avagy a „sírkőre vésővel írás” fogalma lenne. A jelhagyás módja ugyanis lényegtelen. Aki ír, az ír: vagy a latin, arab, etruszk, ógörög, cirill, avagy éppen a székely ABC betűsorát felhasználva. Csak az szab korlátot, hogy melyik ABC a legalkalmasabb ahhoz a nyelvhez, amelynek szavait le szeretnénk írni. A magyar nyelvhez a székely ABC illeszkedik leginkább, mégpedig egyedülálló tökéletességgel, mert ehhez (vagyis a ma magyarnak nevezett ősnyelvhez) találták ki a végtelen távoli időkben. S az összes hasonló ABC (latin, etruszk, ógörög, föníciai és a többi) ennek az ABC-nek csak kései, töredékes változata. (Ld. a 11. képet, s a hozzá fűzött magyarázatokat). Ez a legkevesebb, amit az írásbeliség történetéről tudnunk illik.

A székely ABC alapvető jellegzetessége az összetéveszthetetlenül szigorú, mértani formavilág, az egyenes vonalakból és körökből való szerkesztettség. Másik jellegzetessége a ligatúrák (betűösszevonások) írásmód. Ezért a székely ABC élete pontosan nyomon követhető. Ez az ABC maga az ősz-ABC s eredete a múlt kódéba vész: a leletek alapján 35-30.000 évvel ezelőtt már biztosan létezett, ami koránt sem „elhiszem-nem hiszem el” kérdése. Íme a legfontosabb bizonyító írásleletek:

<p>1. kép. 35-30.000 éves, Pont d'Arc. Ráadásul ezek ligatúrák feljegyzések.</p>	<p>2. kép. Szintén 35-30.000 éves, ligatúrák leletek (alattuk a felbontás). Az előző felíratos lap helyszíne körül találták őket.</p>	<p>3. kép. 29-19.000 éves felirat, La Grotte Cosquer. A 4. képen lévő felírat is innen származik, tehát 7 jel ez összesen.</p>	<p>4. kép. 29-19.000 év, La Grotte Cosquer. A kettős kereszt semmivel sem téveszthető össze.</p>

<p>5. kép. 20.000 év, Pech Merle. Figyeljük meg: formatervezettek az írásjelek (a középső négy jel)! Vagyis bővérű írásbeliség áll mögötte.</p>	<p>6. kép. Les Eyzles, kb. 14.000 év. Figyeljük meg, ugyanaz a felírat, s szintén lóra írva, mint a 3. képen látható, 15-5.000 évvel régebbi felírat és kép.</p>	<p>7. kép. Mas d'Azil, 20-10.000 év, kavicsokra festett írásjelek. A székely jelsor jelentős része ez, együtt, egy helyen. (Még két leírt szó is fennmaradt).</p>

<p>8. kép. 15.000 évvel ezelőtti résfuvola. Alatta a tisztán kirajzolt betűsor, s ez alatt ugyanez, felbontott ligatúrával. Ez biztosan fonetikus és nem fogalomírás.</p>	<p>9. kép. A kb. 5.000 éves Tatárlaki korong kirajzolt felírat, alatta külön a korongon szereplő betűk.</p>	<p>10. kép. A Torma Zsófia által feldolgozott, 4.500 évvel ezelőtti, Tordoson talált cserepeken lévő írásjelek és (ma is elolvasható!) ligatúrák. A vonal alatt a leletekből gyűjtött írásjelek láthatók.</p>

Még sok igazoló írásleletet mutathatnánk, de az előző oldalon bemutatott leletek is elegendőek állításunk igazolására. Tudatosítsuk magunkban ezt az „axiómát“: **Ha két ABC-t egyformának látok, akkor nem két ABC-t látok, hanem egyetlen ABC-t látok két példányban leírva**, még akkor is, ha van közöttük némi eltérés. Ennek átgondolása után nézzük meg az alábbi betűmutatvány kettős vonal feletti A, B és C sorát, megjegyezve, hogy ha bárkinek is eszébe jutott volna eddig, hogy elkészítse ezt az összehasonlító táblázatot, már régen fény derült volna a székely ABC kulshelyzetére:

A:	⊙⊙⊕⊕IT	+≠	□□	∟∟∧	∟∟	YX	↑Y	Y A /	◇W)											
B:	⊙⊙⊕⊕IT1+	≠	⊕□	⊕	∧	∟∟∟YX	↑Y	Y	∟/∟◇	≠ ^(w))	D	∟M	≠	≠						
C:	⊙⊙⊕⊕IT1+	≠	□	⊕	∧	∟∟∟YX	↑Y	Y	∟/∟◇	≠ ^(w)	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕

1:	⊙	⊕	1	∟	⊕	□	⊕	∧	∟∟	YX		∟	N	≠	∟	K	M				
2:	⊙		IT1	≠	□				∟	YX	Y	∟		∟		∟					∟M
3:	⊙⊕⊕	11	∟	∟	⊕	∟	∟	∧	∟∟	Y		∟	∟	∟W	∟	K	M				
4:	⊙	⊕		∟	∟				∟	Y	Y	∟									D ∟M
5:	⊙	⊕	11		∟				∟	Y		∟	∟	∟	∟	K	D	∟M			
6:	⊙	⊕IT1		⊕	∧	∟	∟	∧	∟	YX		∟	∟Q	∟		K	∟	∟			
7:	⊙		1		∟		∟	∧	∟	Y	Y	∟	∟								M
8:	⊙	⊕	1	□	∧		YX	Y	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟						≠
9:	⊙⊕⊕	1+∟	∟	⊕	∧	∟∟	Y	Y	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	K	∟M				
10:	⊕⊕IT1	∟	∟	∟	∧	∟∟	YX	Y	∟	∟Q	∟	∟	∟	∟	∟	K	D	∟M			
11:	⊙⊕⊕IT	+≠	∟∟	⊕	∧	∟	∟	∟	∟	Y	Y	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟
12:	⊙		IT	≠	⊕	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟	∟

11. kép	A: 35-10.000 évvel ezelőtt használt jelsor.				
	B: 6-4.500 évvel ezelőtti jelsor a Kárpát-medencében.			C: A mai székely ABC.	
1. Arámi ABC	2. Athéni ABC	3. Krétai ABC	4. Thérai ABC	5. Korzikai ABC	
6. Naxoszi ABC	7. Boeotiai ABC	8. Dél-arábiai ABC	9. Föníciai ABC	10. Etruszk ABC	
11. Ógörög ABC			12. Latin ABC		

a) Az A. sor a 35-10.000 évvel ezelőtt megtalált jelek összessége. Igaz, itt-ott csak részleteket találtunk belőlük, hol 7, hol 12 jelet is együtt. Feltétlen összetartozásukat a mindezt részletesen bemutató „JEL JEL JEL“ című könyvemben több módon is igazoltam. S egy további érv: nem került elő másféle jel e hosszú időből – a számjeleken kívül, lásd később. De be kell látni már önmagában a fenti összevetés alapján is, hogy ha később – B, C sor – összetartoztak e jelek, akkor azelőtt is összetartozó jelsor volt ez. Hacsak nem tételezzük fel, hogy 6.000 évvel ezelőtt az emberek még ismerték az időutazás módját, hogy tízezer éveket ide-oda utazgatva az időben egyberakják a különböző korokban elszórtan létezett jeleket. Ép ésszel ez nem feltételezhető.

b) Az A és a B sor összevetése azt sejteti, hogy talán nem találtunk meg minden 10.000 évvel ezelőtti jelet, ld. a B sor végén lévő „többlet“ jeleket, ami természetes is lehet a talált írásmaradványok rövidege miatt. De ez nem gyöngíti az általános következtetéseinket.

c) A C sor egyértelműen elárulja, hogy a székely ABC az ősi jelsor (vagyis az ősműveltség) egyenes ági folytatása. De azt is, hogy valamikor a 4.500-1.500 évvel ezelőtt lényeges változtatás történt az ABC-ben, itt a Kárpát-medencében. Figyeljük csak meg a C sor bekeretezett részét: itt mindegyik jel a) jel módosított változata, s ezek mind magánhangzók! (A szöveletes forma a félkörív tört vonallá egyszerűsítése, a K-szerű jel vonal és félkörív összesítése: |C .) Tehát az említett idők között fellépett az igény több magánhangzó jelölésére, talán a kiejtés változása, vagy talán a ligatúrák írás háttérbe szorulása miatt. De ezen kívül (a hármas kereszt, és a furcsa) jel kivételével) a mai székely ABC tökéletesen azonos a 6-4.500 évvel ezelőtti (ld. B sor), szintén Kárpát-medencei ABC-vel. Ez pedig töretlen műveltségi és nyelvi folytonosságot bizonyít. (Számos fennmaradt ligatúrák jelkép is

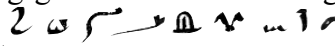
ezt bizonyítja, ugyanis a ligatúra teljesen nyelvfüggő: ugyanannak a megnevezése más nyelven másképp hangzik, tehát más jelekkel kell felírni.)

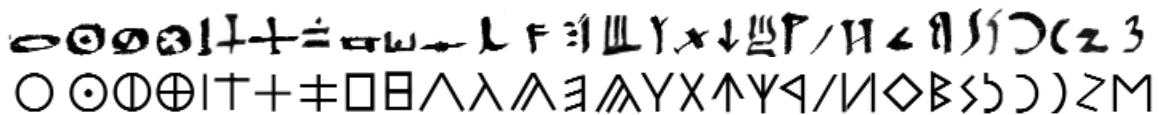
A székely ABC nem mindegyik jelét mutattam a túldoldali, 11. képen, ugyanis ezek csak két helyen található meg. Ezek a „többlet“ egyedi írásjelek a székely jelsorban:

12. kép. Az utolsó előtti, „antilopfej“ jel betűösszevonás, olvasata: TEN. Ma elé tesszük az IS szót: IS-TEN. Nem csak a székely, hanem az egyiptomi írásban is ezt jelentette.

E jelek hieroglif írásjelek. Nyilvánvaló maradványai az egyiptomi írásbeliséghez valaha valahogy kapcsolódó írásbeliségnek. (Tóth Margit zenetörténész pl. számos ószékely siratóéneket talált Egyiptom őslakóinál, a mai koptoknál.) Ajánlom annak, akit ez meglep, hogy gondolja át e mondat igazságát: „Az iskolákban nem okvetlen az igazságot tanítják, hanem amit el akarnak hitetni“ (Máté Imre). Jellemző példája ennek az, hogy a világ összes ABC-jét bemutató, hatalmas, 922 oldalas, angol nyelvű könyv (Peter T. Daniels-Williem Bright: THE WORD'S WRITING SYSTEM, Oxford Universiti Press, 1996.) a föld legeludogottabb sarkában valaha is létezett összes ABC-t bemutatja, s egyetlenegy ABC hiányzik csak belőle: a székely ABC. Pedig magyar munkatársa is volt a könyvnek.

De ez még nem minden. Ugyanis az egyiptomi démotikus és hieratikus ABC is maga a székely ABC. A démotikus jelsort alaposan „szétírták“, ettől lett „népi ABC“, de valami oknál fogva a hieratikus jelsor betűit, melyek ugyanazok, mint a démotikus betűk, mindig gondosan formálták. Igaz, hogy a hieratikus ABC sok egyszerűsített hieroglif jelet is tartalmaz pl. , (ettől hieratikus), ám ha ezeket leszámítjuk, megkapjuk a székely ABC-t:

13. kép. Papiruszról áttett hieroglif írásjelek (természetesen gyakorlott kézírással) és mai székely nyomtatott megfelelőik.

Ezt bárki könnyen ellenőrizheti, ugyanúgy, mint amikor pl. valaki a koreai írásjelekre kíváncsi. Vesz egy koreai újságot, s egyszerűen kigyűjti belőle a koreai betűsort. Hieratikus írásmutatvány a legtöbb, Egyiptomról szóló díszes könyvben található.

Számtalan további bizonyíték lenne felsorolható (nyelvi is), de önmagában már az is elgondolkodtató kell legyen, hogy a 11. kép B. sora a kezdeti kínai és sumér írásbeliségnek is az alapja. Ennek bizonyítására elegendő rátekinteni a „kezdő“ korukból származó írásmaradványaikra. Egy további meghökkenítő bizonyítékot láthatunk a számírásról szóló részben, a túldoldali 16. képen. Mindehhez hozzá kell tennünk azonban, hogy párezer évvel ezelőtt jelentős, „kései“ oda-vissza hatás is kellett legyen a Kárpát-medencei és egyiptomi írásbeliség között, szükségszerűen ennek az utóéletnek bizonyítéka az a pár hieroglif jel, melyet a 12. képen látunk.

Most pedig nézzük a 11. kép 1-12. sorait.

Egyetlen rápillantással is megállapíthatjuk összességében, hogy a vastag vonal alatti 1-12. sor jelei – népiesen mondván – a székely ABC „csecsén“ lógnak. Jól láthatóan véletlenszerű válogatások abból. Ennek megállapíthatósága annak köszönhető, hogy az 1-12. sorban szereplők beszédének hangkészlete sokkal szerényebb a magyarénál. Így aztán ki ezeket, ki azokat a jeleket hagyta el. E folyamat fordítottja nem képzelhető el, mert lehetetlen, hogy jeleket alkotván mindig épp a székely, igazából a B-sor C-vé való bővülése közötti időszak jelsorába találjanak bele, mégpedig mindig tévedhetetlenül. Vagyis nagyon sok írásbeliség nemtője a késő ókorban is a székely (pontosabban a Kárpát-medencei) ABC. S itt kell megjegyezni, hogy régen a betű-hang viszonyokkal igen szabadon bántak. Kiválasztották AZ ABC-ből a nekik szükséges mennyiségű (és tetsző) betűket, s a szükséges hangokkal párosították őket, jobbra ötletszerűen. Tehát a hang értékek között számos eltérés található, de mi itt csupán a formatervezés ősi csúcsteljesítményének életét kísérjük végig.

(Itt most már csak megemlítem, hogy a héber és az arab ABC is e jelsorból származik. Ld: http://www.varga.hu/IRASTORTENET/IRASTORTENET%20BEVEZETO_.htm.)

Vagyis az írásjeleket illetően: mindig mindenki „hozott anyagból“ dolgozott. Tehát létezett egy ősminta, s ehhez igazodott mindenki (egy adott, de a fél világra kiterjedő műveltségen belül).

